

bliver man af og til ret forvirret. Men hvis man bliver forvirret på et højere niveau, end da man startede, kan det jo være, det er godt nok endda.

Hr. Hans Engell sagde heroppe fra talerstolen, at de nordiske lande ikke har kunnet blive enige om en række ting, eksempelvis handels-spørgsmål, og hr. Aage Brusgaard nævnte noget om transport af dyr. Endvidere nævnte hr. Hans Engell i sit svar, at der derimod er områder, hvor vi netop kan blive enige i Norden, og hvor den nordiske røst kan tale stærkt i EU, helt konkret på bl.a. kulturområdet og på det sociale område.

Så vidt jeg erindrer, sagde hr. Hans Engell på det konservative landsråd eller til pressen, at Det Konservative Folkeparti ønsker en meget, meget skarp opdeling af, hvad vi selv skal tage os af, hvad der skal være suveræne anliggender for Danmark, og hvad EU skal tage sig af. Jeg går ud fra, at Det Konservative Folkeparti mener, at netop når det drejer sig om f.eks. kulturpolitik og sociale anliggender, må Danmark fastholde, at det er områder, hvor Danmark skal bevare sin selvstændighed og ikke afgive suverænitet til EU.

Jeg forstod på hr. Hans Engells udtalelser til pressen, at det var områder, hvor vi direkte skulle have traktatfæstet, at EU ikke skulle blande sig; men så hører vi minsandten her, at det netop er områder, hvor den nordiske profil og den nordiske røst kan gøre sig stærkt gældende i EU, hvis de nordiske lande melder sig ind. Jeg synes, vi lige må høre lidt nærmere om det, og jeg håber, hr. Hans Engell vil uddybe sine synspunkter, så vi kan få gjort det klart, at der er områder, hvor der skal være dansk suverænitet, og som EU ikke skal blande sig i.

Formanden:

Hr. Hans Engell har ordet for en kort bemærkning, og så må vi vist snart i gang med ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Hans Engell (KF):

Jeg er glad for, at hr. Kristian Thulesen Dahl har lyttet til min tale på Det Konservative Folkepartis landsrådsmøde, selv om jeg går ud fra, at han ikke var til stede.

Med hensyn til det, der lå i mine betragtninger – eller det, jeg sagde ved den lejlighed om EU-politikken – er det stadig væk min og partiets holdning, at vi skal stille krav til det europæiske samarbejde. Vi skal have en afgrænsning

mellem de områder, der bør og skal fællesskabsreguleres i fremtiden, og de områder, der fortsat bør være et nationalt anliggende.

I forhold til nordisk samarbejde – og det var det, der lå i min betragtning – var ordene »de sociale forhold« mere et udtryk for en livsholdning og en social holdning, en forståelse af nogle sammenhænge, som jo ikke alene vedrører socialpolitikken, men præger de politiske grundholdninger på en lang række områder. Det er i den forstand, mit udtryk skal opfattes. Og det, jeg mener med det, er, at selv om der unægtelig er forskelle i holdningerne hos de politiske partier – og heldigvis for det; det fremgår også af de fleste debatter, vi har her i Folketinget – er der alligevel på nogle områder, som let kan tegnes op, nogle fælles holdninger i de nordiske demokratier. Vi anskuer mange ting på samme måde.

Hidtil er det alene Danmark, som har repræsenteret disse holdninger i europæisk sammenhæng. Men nu er der mulighed for, at mange flere nordiske stemmer, mandater, ministre og parlamentarikere kan præge Europa, end vi har set i hele den periode, hvor Danmark har været ene om at repræsentere Norden i det europæiske samarbejde.

Formanden:

Så er vi tilbage i ordførerrækken.

Anni Svanholt (SF):

Allerførst vil jeg gerne takke ministeren for redegørelsen.

Det er dejligt, at vi har fået mulighed for at få denne drøftelse før Nordisk Råds session. Vi følger jo alle i disse dage med meget stor interesse diskussionerne i de nordiske lande om eventuel optagelse i EU, og der er ingen tvivl om, at diskussionerne også vil fortsætte på mødet i Tromsø. Der er heller ingen tvivl om, at uanset udfaldet af folkeafstemningerne i Sverige og Norge og parlamentets beslutning i Finland får det betydning for samarbejdet i Norden.

I den forbindelse vil jeg gerne på SF's vegne understrege, at uanset om Finland, Sverige og Norge bliver medlemmer, er der stadig behov for et uformindsket samarbejde i Norden. Der er i løbet af det mangeårige nordiske samarbejde skabt mange værdifulde udviklingsprojekter, som skal videreføres.

Hertil kommer, at det nordiske samarbejde har engageret sig i de baltiske lande og i Skt. Petersborg-, Barents- og Kaliningradregionerne.